

KNJIGA PROROKA AVAKUMA

GLAVA 1

Breme koje vidje prorok Avakum.

1:2 Dokle }u, Gospode, vapiti a ti ne}e{ da ~uje{? dokle }u ti vikati: nasilje! a ti ne}e{ da izba-vi{?

1:3 Za{to pu{ta{ da vidim bezakonje, i da gle-dam muku i grabe` i nasilje pred sobom, i kako podi`u sva|u i raspru?

1:4 Zato se ostavlja zakon, i sud ne izlazi nigda, jer bezbo`nik optje~e pravednika, zato sud izlazi izopa-en.

1:5 Pogledajte po narodima i vidite, i ~udite se i divite se, jer }u u~initi djelo u va{e dane kojega ne-}ete vjerovati kad se stane pripovijedati.

1:6 Jer, evo, ja }u podignuti Haldejce, narod ljut i nagao, koji }e i}i po zemlji {irom da osvoji nase-lja koja nijesu njegova.

1:7 @estok je i stra{an, sud njegov i vlast njego-va od njega izlazi.

1:8 Konji }e mu biti br`i od risova i lju}i od vu-kova uve~e, veliko }e mno{tvo biti konjika njego-vijeh, i idu}i izdaleka konjici njegovi doletje}e kao orao kad hiti na lov.

1:9 Svi }e do}i na grabe`, s lica }e biti kao isto~ni vjetar, pokupi}e roblje kao pijesak.

1:10 I carevima }e se rugati i knezovi }e im biti potsmijeh, smija}e se svakom gradu, nasu}e ze-mlje, i uze}e ga.

1:11 Tada }e mu se promijeniti duh, pro}i }e i skrivi}e; ta }e mu sila njegova biti od boga njego-va.

1:12 Nijesi li ti od vijeka, Gospode Bo`e moj, sve~e moj? ne}emo umrijeti; ti si ga, Gospode, odredio za sud; i utvrdio si ga, stijeno, za karanje.

1:13 ^iste su o~i tvoje da ne mo`e{ gledati zla, i bezakonja ne mo`e{ gledati; za{to gleda{ bezako-nike? mu~i{, kad bezbo`nik pro`dire pravijega od sebe?

1:14 I ho}e{ li ostaviti ljude kao ribe morske, kao bubine, koje nemaju gospodara?

1:15 Izvla~i ih sve udicom, hvata ih u mre`u svoju, i zgr}e ih pre|om svojom, zato se veseli i raduje.

1:16 Zato prinosi `rtvu svojoj mre`i, i kadi svo-joj pre|i; jer je tijekom njegov pretio i hrana mu izabrana.

1:17 Ho}e li zato izvla-iti mre`u svoju i jednako ubijati narode nemilice?

GLAVA 2

Na stra`i svojoj stadoh, i stajah na kuli, i mo-trah da vidim {ta }e mi re}i i {ta bih odgovo-rio onome koji me kora{e.

2:2 I odgovori mi Gospod i re~e: pi{i utvaru, i da bude razgovijetno na plo~ama da se lako ~ita.

2:3 Jer }e jo{ biti utvara do odre|enoga vreme-na, i govori}e {ta }e biti do po{ljetka i ne}e slagati; ako oklijeva, ~ekaj je, jer }e zacijelo do}i, i ne}e odocniti.

2:4 Gle, ko se ponosi, njegova du{a nije prava u njemu; a pravednik }e od vjere svoje `iv biti.

2:5 A kako vino vara, taki je ~ovjek ohol, niti ostaje u stanu; jer ra{iruje duh svoj kao grob, i kao

smrt je, koja se ne mo`e nasititi i zbira k sebi sve narode i skuplja k sebi sva plemena.

2:6 Ne}e li ga svi oni uzeti u pri~u i u zagonetke, i re}i: te{ko onom koji umno`ava {to nije njegovo! dokle }e? i koji trpa na se gusto blato.

2:7 Ne}e li najedanput ustati oni koji }e te gristi? i ne}e li se probuditi oni koji }e te rastrzati, i kojima }e{ biti grabe`?

2:8 [to si ti oplijenio mnoge narode, tebe }e oplijeniti sav ostatak od naroda, za krv ljudsku i za nasilje u~injeno zemlji, gradu i svjema koji `ive u njemu.

2:9 Te{ko onome koji se lakomi na gadan dobitak ku}i svojoj, da postavi gnijezdo svoje na visokom mjestu i sa~uva se oda zla.

2:10 Smislio si sramotu ku}i svojoj da zatre{ mnoge narode, i ogrije{io si se o svoju du{u.

2:11 Jer }e kamen iz zida vikati, i ~vor iz drveta svjedo~i}e.

2:12 Te{ko onome koji gradi grad krvlju i osni-va grad nepravdom!

2:13 Gle, nije li od Gospoda nad vojskama da ljudi rade za oganj i narodi se trude ni za {to?

2:14 Jer }e se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje kao {to je more puno vode.

2:15 Te{ko onome koji poji bli`njega svojega, dodaje mijeh svoj da bi ga opojio i gledao mu golotinju.

2:16 Nasiti}e{ se sramote mjesto slave, pij i ti, i otkrij golotinju svoju; do}i }e k tebi ~a{a u desnici Gospodnjoj, i bljuvotina }e sramna biti na slavi tvojoj.

2:17 Jer nasilje u~injeno Livanu pokri}e te i pu-sto{ me|u zvijerjem koja ga je pla{ila, za krv ljudsku i nasilje u~injeno zemlji, gradu i svjema koji `ive u njemu.

2:18 [ta poma`e rezan lik {to ga izreza umjetnik njegov? {ta liven lik i u~itelj la`i, te se umjetnik uzda u djelo svoje grade}i nijeme idole?

2:19 Te{ko onome koji govori drvetu: preni se! i nijemu kamenu: probudi se! Ho}e li on u~iti? Eto, oblo`en je zlatom i srebrom, a nema duha u njemu.

2:20 A Gospod je u svetoj crkvi svojoj; mu~i pred njim, sva zemljo!

GLAVA 3

Molitva proroka Avakuma; za pjevanje.

3:2 Gospode, ~uh rije~ tvoju, i upla{ih se; Gospode, djelo svoje usred godina sa~uvaj u `i-votu, usred godina objavi ga, u gnjevu sjeti se mi-losti.

3:3 Bog do|e od Temana i svetac s gore Farana; slava njegova pokri nebesa i zemlja se napuni hval-je njegove.

3:4 Svjetlost mu bija{e kao sunce, zraci izla`ahu mu iz ruku, i ondje bje{e sakrivena sila njegova.

3:5 Pred njim i|a{e pomor, i `ivo ugljevlje i|a{e ispod nogu njegovijeh.

3:6 Stade, i izmjeri zemlju, pogleda i razmetnu narode, raspado{e se vje~ne gore, slego{e se humo-vi vje~ni; putovi su mu vje~ni.

3:7 Vidjeh {atore Etiopske u mucu, ustrepta{e zavjesi zemlji Madijanskoj.

3:8 Eda li se na rijeke razgnjevi Gospod? eda li se na rijeke raspali gnjev tvoj? na more jarost tvo-ja, kad si pojezdio na konjma svojim i na kolima svojim za spasenje?

3:9 Pomoli se luk tvoj kao {to si se zakleo ple-menima; razdro si zemlju za rijeke.

3:10 Vidje{e te gore i uzdrkta{e, povodanj nava-li; bezdana pusti glas svoj, uvis podi`e ruke svoje.

3:11 Sunce i mjesec stado{e u stanu svom, ido{e prema svjetlosti tvoje strijele, prema sijevanju sjaj-noga koplja svojega.

3:12 Srdito si i{ao po zemlji, gnjevno si gazio narode.

3:13 Iza{ao si na spasenje narodu svojemu, na spasenje s pomazanikom svojim; razmrskao si gla-vu ku}i bezbo`ni~koj do vrata otkriv{i temelj.

3:14 Njegovijem kopljima probio si glavu seli-ma njegovijem kad navaljivahu kao vihor da me razaspu, radovahu se kao da }e pro`drijeti siroma-ha u potaji.

3:15 I{ao si po moru na konjma svojim, po gomili mnoge vode.

3:16 ^uh, i utroba se moja uskoleba, usne mi uzdrkta{e na glas, u kosti mi u |e truhle`, i ustresoh se na mjestu svom; kako }u po~ivati u dan nevolje, kad do |e na narod koji }e ga opusto{iti.

3:17 Jer smokva ne}e cvasti, niti }e biti roda na lozi vinovoj; rod }e maslinov prevariti, i njive ne}e dati hrane, ovaca }e nestati iz tora, i goveda ne}e biti u oboru.

3:18 Ali }u se ja radovati u Gospodu, veseli}u se u Bogu spasenja svojega.

3:19 Gospod je Gospod sila moja, i da}e mi noge kao u ko{ute, i vodi}e me po visinama mojim. Na~elniku pjeva~kom uz `ice moje.